

NHẬN DIỆN, PHẢN BÁC QUAN ĐIỂM SAI TRÁI VỀ XÂY DỰNG VÀ HOÀN THIỆN NHÀ NƯỚC PHÁP QUYỀN XÃ HỘI CHỦ NGHĨA VIỆT NAM

NGUYỄN THỊ LAN^(*)

PHAN ANH TUẤN^(**)

Ngày nhận bài: 04/6/2024

Ngày thẩm định: 11/6/2024

Ngày duyệt đăng: 20/6/2024

Tóm tắt: Xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam là chủ trương lớn của Đảng Cộng sản Việt Nam. Tuy nhiên, chủ trương này đã bị những kẻ chống phá Đảng ra sức công kích, phản bác với âm mưu thực hiện chế độ đa nguyên, đa đảng, xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng đối với Nhà nước, đưa nước ta phát triển theo con đường tư bản chủ nghĩa. Điều đó đòi hỏi chúng ta phải kiên quyết đấu tranh với những luận điệu sai trái, phản động để bảo vệ Đảng, bảo vệ thành quả cách mạng của nhân dân ta.

Từ khóa: Đảng Cộng sản Việt Nam; Nhà nước pháp quyền; quan điểm sai trái

Xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam là chủ trương đúng đắn của Đảng Cộng sản Việt Nam, phù hợp với nguyện vọng của các tầng lớp nhân dân và xu thế phát triển của thời đại. Trong bối cảnh hiện nay, các thế lực thù địch chống phá đã đưa ra nhiều luận điệu sai trái, phản động với mục đích thực hiện “diễn biến hòa bình” hòng xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng, xóa bỏ chế độ xã hội chủ nghĩa. Đặc biệt, khi Hội nghị lần thứ sáu Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XIII thông qua Nghị quyết số 27-NQ/TW ngày 09/11/2022 về xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới thì sự chống đối này càng ồ ạt hơn. Điều đó đặt ra yêu cầu phải nhận diện rõ và tiếp tục kiên quyết đấu tranh chống lại những luận điệu sai

trái, bảo vệ chủ trương, đường lối của Đảng, bảo vệ thành quả cách mạng của nhân dân ta.

1. Nhận diện một số luận điệu sai trái về xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Khái niệm “Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa” lần đầu tiên được nêu ra tại Hội nghị lần thứ hai Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa VII (tháng 11/1991) và tiếp tục được khẳng định tại Hội nghị Đại biểu toàn quốc giữa nhiệm kỳ khóa VII (tháng 01/1994) cũng như trong nhiều văn kiện khác của Đảng. Nghị quyết Hội nghị Đại biểu toàn quốc giữa nhiệm kỳ khóa VII của Đảng khẳng định: “Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền Việt Nam. Đó là Nhà nước của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân, quản lý mọi mặt đời sống xã hội bằng pháp luật, đưa đất nước phát triển theo định hướng xã hội chủ nghĩa”⁽¹⁾.

Từ đó đến nay, chủ trương xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

^(*) TS, Trường Đại học Kinh tế Nghệ An

^(**) TS, Trường Đại học Luật Thành phố Hồ Chí Minh

được kế thừa, bổ sung, phát triển qua các kỳ đại hội, hội nghị và trên thực tế, việc xây dựng Nhà nước đã và đang đạt được nhiều thành tựu. Thế nhưng, cho đến nay, chủ trương xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa vẫn bị các thế lực thù địch trong và ngoài nước tiếp tục chống phá. Lợi dụng sự phát triển của truyền thông, chúng đưa ra nhiều luận điệu phản động, xuyên tạc chủ trương này và ra sức truyền bá trong nhân dân. Đặc biệt, sau khi Nghị quyết Đại hội lần thứ XIII của Đảng chủ trương nghiên cứu, ban hành Chiến lược xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam đến năm 2030, định hướng đến năm 2045 và Dự thảo đề án này được góp ý thì những quan điểm sai trái, chống phá lại càng rầm rộ hơn bao giờ hết, tiếp tục diễn ra trên các kênh, mạng xã hội. Những quan điểm sai trái, thù địch đó **chủ yếu tập trung vào một số vấn đề** sau:

Thứ nhất, các thế lực thù địch rêu rao rằng, chủ trương xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới là “mơ hồ, không tưởng” vì nhà nước pháp quyền chỉ gắn với chế độ tư bản chủ nghĩa chứ không có nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa. Chúng cho rằng, “không ai có thể biết thế giới đi về đâu ngay trong một năm” chứ chưa nói đến lâu dài, từ đó chống lại việc Đảng Cộng sản Việt Nam đưa ra chiến lược xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam.

Thứ hai, các thế lực thù địch vu cáo Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa là nhà nước “của đảng, do đảng, vì đảng” chứ không phải là “của dân, do dân, vì dân”. Chúng rêu rao Đảng Cộng sản Việt Nam độc quyền cai trị đất nước, đứng trên pháp luật nên không thể nói đến dân chủ, tự do, pháp luật, mà tất cả đều theo ý đảng, kể cả pháp quyền cũng “pháp quyền theo đảng”, vì thế, không thể xây dựng nhà nước pháp quyền. Từ đó, chúng truyền bá, cổ xúy cho chế độ đa nguyên, đa đảng và cho rằng như vậy mới có thể có dân chủ, có cơ sở để xây dựng nhà nước pháp quyền.

Thứ ba, các thế lực thù địch tuyệt đối hóa và cổ xúy mô hình “tam quyền phân lập”; cho rằng, nếu không thực hiện theo mô hình này thì không thể xây dựng nhà nước pháp quyền. Do đó, chúng đòi hỏi Việt Nam muốn xây dựng nhà nước pháp quyền phải thực hiện “tam quyền phân lập”.

Đối tượng chúng hướng tới để truyền bá các quan điểm sai trái trước hết là tầng lớp thanh niên - những người chủ tương lai của đất nước. Với tuổi trẻ đầy năng động, ham hiểu biết, đoàn viên thanh niên nhanh nhạy tiếp thu cái mới nhưng cũng dễ rơi vào cạm bẫy của kẻ thù trong “cuộc chiến bọc đường” này. Đoàn viên thanh niên chưa đủ vững vàng và kinh nghiệm để xác định đúng, sai trước sự truyền bá thâm sâu của chúng nên dễ dẫn đến nghi ngờ, không biết tin vào đâu, hoài nghi trước sự lãnh đạo của Đảng, sự quản lý của Nhà nước, dẫn đến tư tưởng hoang mang, hành động sai lệch. Ngay trong đội ngũ cán bộ, đảng viên cũng có tình trạng dao động, ngã nghiêng, thiếu niềm tin sự lãnh đạo của Đảng, đối với con đường đổi mới của đất nước.

Chính vì vậy, đấu tranh phản bác những nội dung sai trái, thù địch của các lực lượng chống phá, bảo vệ chủ trương, định hướng của Đảng, Nhà nước trong xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam là cấp thiết.

2. Phản bác những luận điệu sai trái của các thế lực thù địch về xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam

Thứ nhất, xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam của dân, do dân, vì dân là một chủ trương lớn của Đảng, dựa trên cơ sở lý luận và thực tiễn, có sự kế thừa và phát triển chứ không thể là “mơ hồ, không tưởng”

Cho đến nay, không có cơ sở nào để khẳng định nhà nước pháp quyền chỉ tồn tại dưới chế độ tư bản chủ nghĩa mà không thể có nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa. Nhà nước pháp quyền là sản phẩm của nền văn minh nhân loại chứ không phải là riêng có của chủ nghĩa tư bản. Mỗi quốc gia, dân tộc có vị trí địa lý,

lịch sử ra đời và phát triển, truyền thống văn hóa riêng, có chế độ chính trị, kinh tế riêng. Do đó, ngoài những giá trị phổ quát chung của nhà nước pháp quyền, mỗi quốc gia, dân tộc dựa trên những đặc điểm đặc thù riêng để xây dựng, bổ sung vào nhà nước pháp quyền những nội dung phù hợp với đặc thù đó. Theo đó, Việt Nam xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa từ Hiến pháp năm 1992 (sửa đổi, bổ sung năm 2001) đã khẳng định: “Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của nhân dân, do nhân dân, vì nhân dân. Tất cả quyền lực nhà nước thuộc về nhân dân mà nền tảng là liên minh giữa giai cấp công nhân với giai cấp nông dân và đội ngũ trí thức”.

Không thể nói Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam là “mơ hồ, không tưởng” khi chủ trương được ban hành dựa trên cơ sở lý luận của chủ nghĩa Mác - Lênin, tư tưởng Hồ Chí Minh, thực tiễn xây dựng Nhà nước từ năm 1945 đến nay và tham khảo, vận dụng kinh nghiệm xây dựng nhà nước pháp quyền trên thế giới. Điều đó được nêu rõ trong các quyết sách quan trọng của Đảng, thể hiện qua các kỳ đại hội. Như vậy, chủ trương xây dựng nhà nước pháp quyền của Đảng không mang tính chủ quan mà có tính kế thừa, phát triển về lý luận và dựa trên cơ sở thực tiễn của đất nước.

Về mặt lý luận, tư tưởng nhà nước pháp quyền không chỉ được các nhà tư tưởng tư sản phát triển, mà các nhà kinh điển của chủ nghĩa Mác - Lênin cũng có nhiều đóng góp. Trong toàn bộ học thuyết, các ông đã thể hiện quan điểm về vai trò của pháp luật trong xây dựng, quản lý xã hội xã hội chủ nghĩa. Tư tưởng, quan điểm của các ông góp phần làm phong phú tư tưởng về nhà nước pháp quyền và đặt ra những ý tưởng mầm mống về xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa.

Sinh thời, Chủ tịch Hồ Chí Minh đã nhiều lần bàn về nhà nước pháp quyền và xây dựng nhà nước pháp quyền. Ngay trong phiên họp đầu tiên của Hội đồng Chính phủ ngày 03/9/1945, Người đã đề nghị Chính phủ

nhANH chóng thực hiện hai việc quan trọng là tổ chức tuyển cử và ban hành Hiến pháp. Người tâm niệm, một xã hội không thể sống một ngày không có pháp luật. Vì thế, Người đã ký một loạt sắc lệnh cấp bách về bảo đảm tự do cá nhân, bãi bỏ thuế thân, tịch thu tài sản của bọn thực dân và Việt gian, tổ chức tòa án và một loạt sắc lệnh khác.

Nội dung của nhà nước pháp quyền đã được Người thể hiện trong các sắc lệnh, các bài nói, bài viết và thông qua hoạt động thực tiễn. Người yêu cầu phải sử dụng pháp luật làm vũ khí trừng trị thật nghiêm khắc những kẻ phạm tội, dù đó là ai, đang giữ chức vụ gì, nếu như xâm phạm lợi ích của nhân dân.

Tiếp thu tư tưởng Hồ Chí Minh, trong quá trình đổi mới, Đảng Cộng sản Việt Nam đã dần làm sáng tỏ chủ trương về xây dựng nhà nước pháp quyền. Tư tưởng về nhà nước pháp quyền của Đảng Cộng sản Việt Nam có từ rất sớm, nhưng đến Nghị quyết Đại hội lần thứ VI, được hình thành một cách có hệ thống và được làm rõ trong các nghị quyết tiếp theo.

Nhận thức về nhà nước pháp quyền của Đảng cũng trải qua quá trình dài. Trong Văn kiện Đại hội lần thứ VI (năm 1986), Đảng nhấn mạnh vai trò của pháp luật, việc quản lý xã hội bằng pháp luật chứ không chỉ bằng đạo lý. Đến Đại hội lần thứ VII (năm 1991), Đảng vẫn chưa nêu khái niệm nhà nước pháp quyền nhưng nội dung tư tưởng về nhà nước pháp quyền đã khá đậm nét và có hệ thống. Đảng xác định những nội dung cải cách nhà nước theo tinh thần nhà nước pháp quyền. *Cương lĩnh xây dựng đất nước trong thời kỳ quá độ lên chủ nghĩa xã hội* năm 1991 do Đại hội lần thứ VII của Đảng thông qua đã xác định: “dân chủ đi đôi với kỷ luật, kỷ cương và phải được thể chế hóa bằng pháp luật và được pháp luật bảo đảm”⁽²⁾.

Đến Hội nghị Trung ương 8 khóa VII, nhận thức của Đảng về nhà nước pháp quyền đã thể hiện rất rõ: xây dựng nhà nước pháp quyền trở thành một trong những nhiệm vụ chủ yếu của cách mạng Việt Nam. Kế thừa quan điểm xây

dựng Nhà nước pháp quyền của Hội nghị Trung ương 8 khóa VII, Văn kiện Đại hội lần thứ VIII của Đảng nhấn mạnh: “Tăng cường pháp chế xã hội chủ nghĩa, xây dựng nhà nước pháp quyền Việt Nam. Quản lý xã hội bằng pháp luật, đồng thời coi trọng giáo dục, nâng cao đạo đức”⁽³⁾.

Văn kiện Đại hội lần thứ IX của Đảng xác định “Xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa dưới sự lãnh đạo của Đảng”⁽⁴⁾, Hội nghị Trung ương 4 khóa IX (tháng 11/2001) tiếp tục khẳng định về bản chất của nhà nước, về nội dung xây dựng Nhà nước pháp quyền, về mô hình tổng thể của bộ máy nhà nước. Đại hội lần thứ X của Đảng tiếp tục đưa vấn đề xây dựng Nhà nước pháp quyền thành một chủ đề lớn: “Phát huy dân chủ, tiếp tục xây dựng và hoàn thiện nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa”⁽⁵⁾. Đại hội đã đưa ra những giải pháp để tiếp tục xây dựng nhà nước pháp quyền.

Văn kiện Đại hội lần thứ XI, XII đều chú trọng chủ trương xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa, xác định đó là nhiệm vụ trọng tâm của đổi mới hệ thống chính trị. Đại hội lần thứ XIII của Đảng tiếp tục kế thừa, phát triển chủ trương đó: “xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam của nhân dân, do nhân dân và vì nhân dân do Đảng lãnh đạo là nhiệm vụ trọng tâm của đổi mới hệ thống chính trị”⁽⁶⁾. Nghị quyết số 27-NQ/TW khẳng định: “Tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân dưới sự lãnh đạo của Đảng là nhiệm vụ trọng tâm của đổi mới hệ thống chính trị”⁽⁷⁾.

Rõ ràng, sự mơ hồ, không tương chỉ là trong suy nghĩ của những kẻ nhân danh bảo vệ dân chủ để đi ngược lại nguyện vọng của đại đa số người dân Việt Nam là được sống trong một xã hội “dân giàu, nước mạnh, dân chủ, công bằng, văn minh”. Chúng thuộc về thiểu số - những kẻ có hận thù, bất mãn với chế độ xã hội chủ nghĩa ở Việt Nam.

Việc Đảng xác định chiến lược xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ

nghĩa là điều thực sự cần thiết; có ý nghĩa định hướng quan trọng và quyết định hiệu quả của quá trình xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa ở Việt Nam hiện nay.

Thứ hai, khoản 1 Điều 2 Hiến pháp năm 2013 khẳng định: “Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam là Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của Nhân dân, do Nhân dân, vì Nhân dân”.

Sự thống nhất giữa lợi ích của Đảng với nhân dân và toàn thể dân tộc Việt Nam phản ánh sâu sắc bản chất của Đảng Cộng sản Việt Nam: “Đảng Cộng sản Việt Nam là đội tiên phong của giai cấp công nhân, đồng thời là đội tiên phong của nhân dân lao động và của dân tộc Việt Nam; đại biểu trung thành lợi ích của giai cấp công nhân, của nhân dân lao động và của dân tộc”⁽⁸⁾. Thế nhưng, những kẻ chống phá luôn tìm cách xuyên tạc bản chất của Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam đã cố tình phủ nhận sự thống nhất lợi ích giữa Đảng và nhân dân, dân tộc.

Thực tế lịch sử đã chứng minh: với sự lãnh đạo của Đảng, nhân dân Việt Nam không ngừng đấu tranh, sẵn sàng hy sinh xương máu vì độc lập, tự do và xây dựng nên nước Việt Nam dân chủ cộng hòa, sau đổi tên thành Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Dù với tên gọi nào thì nhà nước đó là của nhân dân, do nhân dân lập nên, tổ chức và hoạt động vì lợi ích của nhân dân với sự lãnh đạo đúng đắn của Đảng. Những kẻ nào cho rằng đó là nhà nước chỉ “của đảng, do đảng, vì đảng” chứng tỏ rằng, chúng đã không hiểu hoặc cố tình không hiểu về lịch sử đấu tranh giành và giữ chính quyền của nhân dân Việt Nam kể từ ngày có Đảng lãnh đạo. Chúng muốn tách rời Đảng với nhân dân, muốn nhân dân đối lập với Đảng, từ đó thực hiện âm mưu đa nguyên, đa đảng đối lập, xóa bỏ quyền lãnh đạo đất nước của Đảng Cộng sản Việt Nam. Âm mưu này vốn dĩ không có gì mới, nhưng những chiêu bài chống phá của chúng ngày càng quyết liệt bằng sự rêu rao, truyền bá sai lệch với những luận điệu sai trái, trong đó cho

rằng, Nhà nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa là nhà nước “của đảng, do đảng, vì đảng” chứ không phải là “của dân, do dân, vì dân”. Lợi ích của Đảng Cộng sản Việt Nam có thống nhất với lợi ích của quốc gia, của dân tộc hay không thực tế lịch sử là một minh chứng hùng hồn, không phải chỉ bằng mấy bài nói, bài viết của chúng mà xóa bỏ được.

Tuy nhiên, chúng ta không chủ quan với những thủ đoạn chống phá Đảng của các thế lực thù địch. Quá trình lãnh đạo của Đảng trong việc xây dựng nhà nước pháp quyền vẫn còn hạn chế mà Đảng đã thẳng thắn nêu ra trong nhiều nghị quyết. Nghị quyết về xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền của Hội nghị Trung ương sáu Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XIII đã chỉ rõ: “Công cuộc xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam vẫn còn hạn chế, bất cập, có mặt chưa đáp ứng yêu cầu phát triển, quản lý và bảo vệ đất nước trong tình hình mới. Một số vấn đề lý luận và thực tiễn chưa được luận giải một cách đầy đủ, thuyết phục; tổ chức bộ máy nhà nước, hệ thống pháp luật còn một số bất cập, chưa đáp ứng yêu cầu thực tiễn. Quyền lực nhà nước chưa được kiểm soát hiệu quả, cơ chế kiểm soát quyền lực chưa hoàn thiện”⁽⁹⁾. Cùng với đó, mặc dù cuộc đấu tranh phòng, chống tham nhũng đang được Đảng rất chú trọng và thực hiện với thái độ kiên quyết, “không có vùng cấm”, nhưng tình trạng tham nhũng vẫn diễn ra khá phức tạp với nhiều vụ việc liên quan đến những cán bộ các cấp - cán bộ có chức có quyền - càng làm cho những kẻ chống phá Đảng lợi dụng để công kích, bôi nhọ chủ trương xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam. Vì vậy, chúng ta phải luôn cảnh giác trước mọi âm mưu của những kẻ chống phá Đảng, Nhà nước và nhân dân, kiên quyết đấu tranh chống lại những luận điệu, phản động, xuyên tạc đó.

Là đảng cầm quyền, Đảng Cộng sản Việt Nam luôn coi trọng việc chấp hành pháp luật của cán bộ, đảng viên. Từ Nghị quyết Đại hội lần thứ VI của Đảng (năm 1986) - Đại hội khởi đầu cho sự nghiệp đổi mới, Đảng đã chú trọng, yêu cầu mọi cán bộ, đảng viên bình đẳng trước pháp luật,

phải tôn trọng và chấp hành pháp luật: “Trong điều kiện đảng cầm quyền, mọi cán bộ, bất cứ ở cương vị nào, đều phải sống và làm việc theo pháp luật, gương mẫu trong việc tôn trọng pháp luật. Không cho phép bất cứ ai dựa vào quyền thế để làm trái pháp luật. Mọi vi phạm đều phải được xử lý. Bất cứ ai phạm pháp đều đưa ra xét xử theo pháp luật, không được giữ lại để xử lý “nội bộ”. Không làm theo kiểu phong kiến: dân thì chịu hình pháp, quan thì xử theo “lẽ”⁽¹⁰⁾. Các kỳ đại hội tiếp theo, Đảng ngày càng chú trọng đẩy mạnh việc chấp hành kỷ luật của Đảng, chấp hành pháp luật của cán bộ, đảng viên, tăng cường kiểm soát quyền lực nhà nước. Điều này đập tan luận điệu của những kẻ chống phá luôn bóp méo sự thật, rêu rao là Đảng đứng trên pháp luật, là “pháp quyền theo đảng”.

Thứ ba, Việt Nam xây dựng nhà nước pháp quyền nhưng không thực hiện phân chia quyền lực theo mô hình “tam quyền phân lập” mà “Quyền lực nhà nước là thống nhất, có sự phân công, phối hợp, kiểm soát giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp” (khoản 3 Điều 2 Hiến pháp năm 2013)

Những kẻ chống phá chủ trương xây dựng Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa của Đảng đã xuyên tạc bản chất của Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam, rêu rao rằng, “ba ngành lập pháp, hành pháp, tư pháp cũng nằm trong tay đảng trọn gói”, là “pháp quyền theo đảng”, rằng quyền lực nhà nước thống nhất là phản dân chủ.

Nguyên tắc phân chia quyền lực được vận dụng trong tổ chức bộ máy nhà nước của một số nước trên thế giới ở Mỹ, Anh, Pháp, Đức và thực tiễn vận dụng không hoàn toàn giống nhau. Phân quyền là học thuyết tư tưởng phức tạp, đa chiều nên được hiểu rất khác nhau. Chúng ta không phủ nhận mô hình phân chia quyền lực có những ưu điểm trong việc kiểm soát quyền lực nhưng việc vận dụng hay không còn tùy thuộc vào điều kiện, hoàn cảnh cụ thể của từng quốc gia, như lịch sử ra đời và phát triển, truyền thống văn hóa,

trình độ dân chủ, truyền thống dân tộc, cũng như tình hình chính trị, kinh tế, xã hội của mỗi nước. Thực tế xây dựng mô hình phân quyền ở các quốc gia cho thấy nhiều điểm khác biệt. Trong lịch sử đã có những cảnh báo của các nhà tư tưởng về vấn đề này, rằng nếu sự phân chia quyền lực trở thành hiện thực thì khi các nhánh quyền lực đối lập và chống lại nhau không thể thỏa hiệp mà muốn có được quyền lực nhà nước thống nhất lại phải dùng đến đại bác.

Những kẻ tung hô tuyệt đối hóa tam quyền phân lập, đồng thời cho rằng có thực hiện theo mô hình này mới là dân chủ và Việt Nam thực hiện quyền lực nhà nước thống nhất thì không thể có dân chủ phải chăng là muốn chế độ chính trị ở nước ta bất ổn, rối loạn, từ đó chúng có cái cớ để đòi xóa bỏ sự lãnh đạo của Đảng Cộng sản đối với Nhà nước, thực hiện đa đảng đối lập, đưa Việt Nam phát triển theo con đường tư bản chủ nghĩa? Có lẽ, chúng không nhận thấy hoặc cố tình phủ nhận rằng quyền lực nhà nước vốn dĩ là một chỉnh thể, không thể phân tách biệt lập, không thể yêu cầu các quyền chế ước, kiểm soát một cách tuyệt đối lẫn nhau. Mô hình phù hợp với quốc gia này chưa hẳn đã phù hợp với quốc gia khác. Vậy hà cớ gì để Việt Nam phải sao chép mô hình dân chủ của phương Tây? Mỗi quốc gia tự chọn cho mình một con đường phát triển - đó là quyền tự quyết mà quốc gia khác không thể can thiệp. Thực tế lịch sử cũng cho thấy, không có mô hình nhà nước thực tiễn nào là tuyệt đối, là hình mẫu duy nhất cho các nhà nước khác.

Nghị quyết số 27-NQ/TW tiếp tục khẳng định: “Thực hiện nhất quán nguyên tắc tất cả quyền lực nhà nước thuộc về Nhân dân, phát huy quyền làm chủ của Nhân dân trong Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam; quyền lực nhà nước là thống nhất, có sự phân công rành mạch, phối hợp chặt chẽ, kiểm soát hiệu quả giữa các cơ quan nhà nước trong việc thực hiện các quyền lập pháp, hành pháp, tư pháp dưới sự giám sát của Nhân dân”⁽¹¹⁾.

Để hạn chế tình trạng lạm quyền dẫn đến tham nhũng, Đảng luôn chú trọng quan điểm tăng cường kiểm soát quyền lực nhà nước và một trong những nhiệm vụ, giải pháp được ban hành trong Nghị quyết số 27-NQ/TW là: “Hoàn thiện cơ chế kiểm soát quyền lực nhà nước; đẩy mạnh phòng, chống tham nhũng, tiêu cực”⁽¹²⁾ với các nhiệm vụ cụ thể, như: hoàn thiện cơ chế thực thi quyền lực nhà nước; kết hợp chặt chẽ, hiệu quả các cơ chế kiểm tra, giám sát, kiểm soát quyền lực nhà nước của Đảng, Nhà nước và nhân dân; kiên quyết, kiên trì đấu tranh, ngăn chặn, đẩy lùi tham nhũng, tiêu cực,...

Dù cho những kẻ chống phá ra sức tìm cách xuyên tạc, bóp méo sự thật thì chủ trương xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam của Đảng là những định hướng đúng đắn để góp phần xây dựng một chế độ chính trị của dân, do dân, vì dân. Tuy vậy, chúng ta vẫn luôn phải cảnh giác, đấu tranh với những luận điệu sai trái của các thế lực thù địch để bảo vệ chủ trương của Đảng, bảo vệ thành quả cách mạng của nhân dân □

(1), (2), (3) và (10) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội Đảng thời kỳ đổi mới (Đại hội VI, VII, VIII, IX)*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2005, tr.432, 327, 511 và 128-129

(4) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ IX*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2001, tr.131

(5) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ X*, Nxb Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2001, tr.125

(6) Đảng Cộng sản Việt Nam, *Văn kiện Đại hội đại biểu toàn quốc lần thứ XIII*, t.I, Nxb Chính trị quốc gia Sự thật, Hà Nội, 2021, tr.174

(7), (9), (11) và (12) Nghị quyết số 27-NQ/TW ngày 09/11/2022 của Ban Chấp hành Trung ương Đảng khóa XIII về tiếp tục xây dựng và hoàn thiện Nhà nước pháp quyền xã hội chủ nghĩa Việt Nam trong giai đoạn mới

(8)<https://tulieuvankien.dangcongsan.vn/van-kien-tu-lieu-ve-dang/dieu-le-dang/dieu-le-dang-do-dai-hoi-dai-bieu-toan-quooc-lan-thu-x-cua-dang-thong-qua-3834>